

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **J. H.**
bytem X.

proti
žalovanému: **Obvodní soud pro Prahu 4**
sídlem 28. pluku 1533/29b, 100 83 Praha 10

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v neumožnění podat stížnost ústně

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobní argumentace

- 1. Žalobce se brání proti zásahu žalovaného. Ten spatřuje v tom, že mu žalovaný neumožnil stěžovat si ústně na chování úřední osoby dle § 164 odst. 1 a § 166 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů (zákon o soudech a soudcích).
- 2. Žalovaný odepřel 27. 1. 2023 žalobci možnost podat ústně stížnost na chování úřední osoby. Žalobce proto vyzval žalovaného 27. 1. 2023, aby mu umožnil stížnost ústně podat. Žalovaný na výzvu nereagoval a žalobci neumožnil stížnost podat.
- 3. Žalobce požaduje, aby soud rozhodl, že mu je žalovaný povinen umožnit ústně podat stížnost, a uložil mu povinnost nahradit žalobci náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

2. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný považuje žalobu za nedůvodnou a navrhl, aby ji soud zamítl.
5. Uvedl, že žalobce se 27. 1. 2023 dostavil bez předchozího objednání do studovny spisů a domáhal se nahlédnutí do spisu sp. zn. 16 C 179/2022. Spis ve studovně nebyl, proto mu nemohlo být ihned vyhověno. Žalobce odmítl počkat, než pracovníce žalovaného zjistí, zda je možné spis k nahlédnutí zajistit. Tuto událost řešila z pověření předsedy žalovaného jeho místopředsedkyně na základě žalobcovy stížnosti. V odpovědi na stížnost z 3. 3. 2023 žalobci vysvětlila, že je vhodné objednat nahlížení do spisu alespoň dva dny dopředu, aby mohl být spis připraven k nahlížení.
6. Žalobce se následně objednal na nahlížení na 1. 2. 2023 bez uvedení konkrétního času. Spis byl tento den připraven a první nahlízející byl objednán na 8:30. Žalobce se však dostavil dříve a je možné, že v té době byla studovna zamčená. Pracovnice žalovaného v infocentru o této skutečnosti informovaly a požádaly ho o krátké posečkání. To žalobce odmítl.
7. Žalobce podal dvě ústní a dvě písemné stížnosti ve dnech 27. 1. 2023 a 1. 2. 2023. Obě byly zapsány do spisu sp. zn. 40 St 4/2023 a společně vyřízeny přípisem místopředsedkyně z 3. 3. 2023. O obou stížnostech byl sepsán záznam, neboť je nebylo možné vyřídit hned. Žalobce byl poučen, že soud neposkytuje službu sepsu stížnosti dle diktátu stěžovatele.

4. Ústní jednání

8. Ve věci se konalo ústní jednání v souladu s § 49 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
9. Žalobce setrval na své písemné argumentaci, na kterou odkázal. Nad její rámec vznesl námitku zásahu do práva na zákonného soudce. V rozhodujícím senátu jsou dva soudci a jedna soudkyně. Právní řád přitom zná pouze pojem soudce. Žalobce je proto přesvědčen, že jmenování JUDr. Hroudové soudkyní bylo neplatné a neúčinné. K dotazu soudu žalobce sdělil, že stížnost, kterou zamýšlel podat ústně, nepodal písemně, protože má právo podat ji ústně a soudy musí postupovat podle zákona.
10. Žalovaný též setrval na své argumentaci a odkázal na ni. Má za to, že postupoval v souladu se zákonem a šetřil žalobcova práva.
11. Žalovaný ve věci nevedl správní spis ve smyslu § 17 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Proto soud provedl na jednání důkaz některými listinami, které žalobce a žalovaný předložili [rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) z 23. 10. 2023, čj. 10 As 326/2022-88, bod 25 a judikatura tam citovaná].
12. Ze stížnostního spisu sp. zn. 40 St 4/2023 plynou následující skutečnosti.
13. Žalobce zaslal 27. 1. 2023 ráno žalovanému zprávu, že se ten den dostaví k nahlédnutí do spisu vedeného pod sp. zn. 16 C 179/2022 (*zpráva z 27. 1. 2023*).
14. Žalobce následně podal 27. 1. 2023, v 10:15 osobně písemnou stížnost, v níž uvedl, že mu tentýž den bylo odepřeno podání stížnosti do protokolu, tedy ústně. Vyzval proto žalovaného, aby tuto nečinnost odstranil do 7 dnů. Zároveň uvedl, že předmětem zamýšlené stížnosti je nepředložení spisu k nahlédnutí a chování úřední osoby (*stížnost z 27. 1. 2023*).
15. Ke stížnosti se vyjádřila pracovníce žalovaného, paní D. Ta uvedla, že se žalobce dostavil 27. 1. 2023 v 10 hodin a stěžoval si, že mu nebyl umožněno nahlédnout do spisu. Paní D. se

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

mu snažila vysvětlit, že spis je třeba objednat dopředu, o čemž žalobce nechtěl mluvit, začal být nepříjemný a dožadoval se zavolání předsedy soudu, aby s ním sepsal stížnost o neumožnění nahlédnout do spisu. To paní D. odmítla s tím, že si žalobce musí stížnost sepsat sám (*vyjádření paní D. z 27. 1. 2023*).

16. Žalobce následně 1. 2. 2023 podal osobně další písemnou stížnost. V ní uvedl, že se v 8:14 opět pokusil marně nahlédnout do spisu sp. zn. 16 C 179/2022, ale nahlížeckí místnost byla zamčená. Vyzval proto soud, aby mu umožnil nahlédnout do spisu (*stížnost z 1. 2. 2023*).
17. Pracovnice žalovaného, paní V., sepsala úřední záznam, v němž uvedla, že žalobci sdělila má spis připravený ve studovně k nahlížení. Když žalobce oponoval, že studovna byla v 8:14 zamčená, sdělila mu, že jeho žádost o nahlížení nebyla časově konkrétní a první osoba se k nahlížení objednala na 8:30. To žalobce ignoroval a poukazoval na zveřejněné úřední hodiny (*úřední záznam z 1. 2. 2023*).
18. Na žalobcovy stížnosti reagovala JUDr. Z. přípisem z 3. 3. 2023. Uvedla v něm, že nahlížení do spisu je upraveno rozvrhem práce tak, že se objednává alespoň dva dny dopředu. Pokud pracovníci žalovaného neumožnili žalobci nahlédnout do spisu bez objednání, jednali v souladu s rozvrhem práce. Zároveň žalobce upozornila, že soud neposkytuje službu sepsu stížnosti pracovníkem soudu. Podané stížnosti proto neshledala důvodnými (*přípis z 3. 3. 2023*).
19. JUDr. D. dal 10. 3. 2023 kanceláři pokyn, aby kopii žaloby a *stížnosti z 27. 1. 2023* předala dozorcí úřednici s tím, aby byly pracovnice v oddělení informací poučeny, že pokud nastane situace, kdy se účastník domáhá podání stížnosti na postup pracovníka soudu, je nutno informovat vedoucí správy soudu, která zajistí sepsání stížnosti do protokolu u soudu. Není možné účastníkovi říct, že si má stížnost sepsat sám (*referát z 10. 3. 2023*).
20. Z kopie části stížnostního spisu sp. zn. 40 Spr 1051/2023 plyne, že žalobce podal civilní žalobu proti žalovanému, kterou se domáhal, aby Obvodní soud pro Prahu 10 uložil žalovanému povinnost předložit mu k nahlédnutí spis ve věci sp. zn. 16 C 179/2022 (*žaloba ze 14. 2. 2023*). Žalobu obvodní soud zamítl, neboť žalobce neprokázal, že se objednal na nahlížení do spisu na konkrétní čas a že mu pracovníci žalovaného aktivně bránili v nahlédnutí do spisu. Žalobci bylo do spisu umožněno nahlédnout a to i na ústním jednání před obvodním soudem. Žalobcovu jednání považoval soud za obstrukční a šikanózní (*rozsudek čj. 12 C 66/2023-67*).
21. Dalšími dokumenty ze stížnostního spisu sp. zn. 40 Spr 1051/2023 soud důkaz neprováděl, neboť se netýkají žalovaného zásahu. Ze stejného důvodu soud neprovedl ani důkaz listinami ze stížnostního spisu sp. zn. 40 Spr 718/2023, který se týká žalobcovy stížnosti na nerespektování datové schránky, a stížnostní spisu sp. zn. 40 St 19/2010, který se týká žalobcovy stížnosti na nevhodné chování pracovníků informačního centra a pokladny v roce 2010.

5. Posouzení věci soudem

22. Soud nejprve považuje za vhodné vyjádřit se krátce k žalobcem namítanému zásahu do práva na zákonného soudce. Tato námitka není námitkou podjatosti, neboť se netýká poměru JUDr. Hroudové k věci, účastníkům či jejich zástupcům (§ 8 odst. 1 s. ř. s.). Obsahově je žalobcova námitka námitkou zmatečnosti z důvodu nesprávně obsazeného senátu. V jejím případě soud nepostupuje dle § 8 s. ř. s. a žalobce může tuto námitku uplatnit v rámci kasační stížnosti [§ 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]. Soud pro úplnost dodává,

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

že rozhodoval ve složení, které plyne z rozvrhu práce a o němž byl žalobce poučen přípisem z 2. 10. 2023 (čl. 30 soudního spisu).

23. Dále se soud zabýval již samotnou žalobní argumentací.
24. Žalobce se domáhá ochrany před nezákonným zásahem. Dle § 82 s. ř. s. se *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*
25. Citované ustanovení vymezuje podmínky, které musí být nezbytně splněny k tomu, aby mohl soud vyslovit nezákonnost zásahu a žalobkyni poskytnout ochranu před nezákonným zásahem. Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Tyto podmínky musí být splněny kumulativně. Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze žalobci ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (srov. rozsudky NSS ze 17. 3. 2008, čj. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS, a z 15. 4. 2021, čj. 1 As 394/2020-53, č. 4186/2021 Sb. NSS, bod 24).
26. Soud se nejprve zabýval splněním podmínek řízení.
27. Žalobce spatřuje zásah v tom, že mu žalovaný neumožnil podat ústně stížnost dle § 164 odst. 1 a § 166 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Domáhá se, aby soud žalovanému uložil povinnost přijmout ústně žalobcovu stížnost. Nedomáhá se tedy pouze určení nezákonnosti zásahu.
28. Namítaný zásah může být zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s.
29. Judikatura dovodila, že nezákonným zásahem dle § 82 s. ř. s. může být bránění v osobním podáním žádosti o zaměstnaneckou kartu (rozsudek rozšířeného senátu NSS z 30. 5. 2017, čj. 10 Azs 153/2016-52, č. 3601/2017 Sb. NSS, bod 102) i odmítnutí správního orgánu převzít osobně přinesené podání na podatelnu (rozsudek NSS z 16. 8. 2023, čj. 2 As 90/2023-58, bod 8 až 11). Tyto závěry jsou použitelné i na nyní posuzovanou věc.
30. Z § 164 odst. 1 zákon o soudech a soudcích vyplývá právo fyzické či právnické osoby *obracet se na orgány státní správy soudů se stížnostmi* v případech, které toto ustanovení vyjmenovává. Stěžovatelé mohou stížnosti podávat dle § 166 odst. 1 citovaného zákona *písemně nebo ústně*. Pokud orgán státní správy soudu brání stěžovateli stížnost podat, zasahuje tím do jeho veřejného subjektivního práva na podání stížnosti.
31. Čtvrtá podmínka shora uvedeného testu je proto splněna.
32. Dle § 85 s. ř. s. platí, že *žaloba je nepřípustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný*. I tato podmínka je splněna, neboť zákon o soudech a soudcích ani jiný právní předpis neposkytují žalobci prostředky, kterými by se mohl domáhat ochrany nebo nápravy.
33. Dle § 84 odst. 1 *žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo*. Žalobce se o zásahu dozvěděl 27. 1. 2023, kdy mu měl žalovaný odmítnout podat stížnost

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

ústně. Žalobu podal 6. 2. 2023. Žalobce sice žalobu podal jako žalobu civilní k obvodnímu soudu, nicméně z § 104b odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (o. s. ř.), plyne, že v takových případech *právní účinky spojené s podáním návrhu na zahájení řízení zůstávají zachovány*. Lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (§ 40 odst. 2 s. ř. s.), žaloba je proto včasná.

34. Vzhledem ke splnění podmínek řízení se soud dále věnoval důvodnosti samotné žaloby.
35. Soud nemá pochyby o tom, že zásah byl zaměřen přímo proti žalobci, který jím mohl být zkrácen na svých právech. Byl to přímo žalobce, komu bylo pracovníci žalovaného odepřeno podat stížnost ústně. Je tedy splněna první, druhá i pátá podmínka výše uvedeného testu. Soud se proto dále zaměřil na splnění podmínky třetí. Tedy, zda byl žalovaný zásah nezákonný.
36. Jak již soud uvedl výše, forma podání stížnosti je upravena v § 166 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, jež stanoví, že *stížnost lze podat písemně nebo ústně; je-li podána ústně stížnost, kterou nelze ihned vyřídit, sepíše o ní orgán státní správy soudu písemný záznam*.
37. Citované ustanovení jednoznačně umožňuje podat stížnost ústně a upravuje též, jak má soud postupovat, pokud je stížnost ústní. Pokud chtěl tedy žalobce podat u žalovaného ústní stížnost (a byly proto splněny podmínky), měl mu to žalovaný umožnit, a pokud nešla stížnost ihned vyřídit, měl o ní sepsat písemný záznam.
38. Vyjádření pracovníce žalovaného, že si žalobce musí sepsat stížnost sám, je v rozporu se zákonem. Stejně tak závěr žalovaného ve *sdělení* z 3. 3. 2023, že sepsat ústní stížnost lze jen v případě mimořádných důvodů. Není přitom podstatné, zda povinnost sepsat protokol o ústní stížnosti upravuje rozvrh práce žalovaného. Jeho povinnost stížnost sepsat plyne přímo ze zákona. Ostatně i sám žalovaný si své pochybení uvědomoval, což jasně plyne ze závěrečného *referátu* z 10. 3. 2023 předsedy žalovaného, v němž dal předseda pokyn, aby dozorčí úřednice byly poučeny, jak postupovat v případě podání ústní stížnosti a zajištění jejího sepsání.
39. Nesprávný je názor žalovaného, že žalobcovu ústní stížnost vyřídil *sdělením* z 3. 3. 2023. Z ničeho totiž neplyne, že žalobci bylo 27. 1. 2023 či 1. 2. 2023 umožněno ústní stížnost podat a ve stížnostním spise o ní není žádný záznam. Obsah písemné *stížnosti* z 27. 1. 2023 není s ústní stížností totožný. Žalobce sice obecně zmiňuje, na co si zamýšlí ústně stěžovat (nepředložení spisu k nahlédnutí a chování úředních osob), nicméně písemná stížnost směřuje proti samotnému neumožnění podat stížnost ústně, nikoliv proti nepředložení spisu a chování úředních osob.
40. *Vyjádření paní D.* z 27. 1. 2023 nelze považovat za sepsání ústní stížnosti, jak ve vyjádření k žalobě tvrdí žalovaný. Jde totiž zjevně o záznam toho, jak situaci vnímala pracovníce žalovaného, nikoliv o sepsání záznamu o podání stížnosti. I ze samotného textu *vyjádření* plyne, že žalobci bylo sděleno, že si stížnost musí sepsat sám.
41. Soud proto uzavírá, že žalovaný postupoval v rozporu se zákonem, pokud žalobci neumožnil podat ústně stížnost podle zákona o soudech a soudcích.
42. Samotné porušení právních předpisů však nestačí k závěru, že žaloba je důvodná. Judikatura dlouhodobě stojí na závěru, že ne každé nezákonné jednání správního orgánu představuje bez dalšího nezákonný zásah (rozsudek NSS z 11. 7. 2019, čj. 9 As 138/2019-35). Aby byl zásah nezákonný, musí dosahovat určité míry intenzity: „*Ochranu ve smyslu § 82 s. ř. s. je nutné poskytnout jen proti nezákonným postupům, které představují reálný (nikoliv jen*

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

imaginární či mizivý) dopad do práv žalobce. Judikatura správních soudů zpravidla akceptuje požadavek určité minimální intenzity nezákonného postupu v hodnocení okolností konkrétní věci. Stejně jako drobné pochybení ve správním řízení není důvodem pro rušení výsledného rozhodnutí, nemá být ani drobné pochybení, které nemohlo skutečně zasáhnout veřejná subjektivní práva jednotlivce, v souladu s rozebíranou zásadou označeno za nezákonný zásah“ (rozsudek Krajského soudu v Brně ze 14. 2. 2023, čj. 55 A 16/2022-121, č. 4503/2023 Sb. NSS, bod 47 a judikatura tam citovaná). S odkazem na tyto úvahy již NSS uzavřel, že není nezákonným zásahem, když správní orgán odmítl převzít písemné podání mimo pracovní hodiny podatelny, a podatel musel proto vykonat druhou cestu na úřad (rozsudek čj. 2 As 90/2023-58), a když správní orgán neumožnil žadateli nahlédnout do spisu, ač ho vyrozuměl o možnosti do něj nahlížet, a žadatel absolvoval zbytečně cestu k správnímu orgánu (rozsudek z 23. 9. 2021, čj. 9 As 133/2021-23).

43. V posuzované věci je situace podobná. Žalovaný sice pochybil, když neumožnil žalobci podat ústní stížnost, nicméně toto pochybení mělo zcela minimální (jestli vůbec nějaký) dopad do žalobcových práv. Žalobce v žalobě nijak nepopsal, jak se nezákonné jednání žalovaného projevilo v jeho právech, ani z provedeného dokazování neplyne žádný reálný negativní dopad do žalobcových práv. Naopak z dokazování vyplynulo, že žalobce ihned poté, co mu bylo odepřeno podat stížnost ústně, sepsal na místě stížnost. Nikoliv však na to, na co si chtěl původně stěžovat (odepření nahlédnutí do spisu a chování úředních osob), ale na to, že mu nebylo umožněno stěžovat si ústně. Soudu není zřejmé, proč žalobce nesepsal stížnost, kterou původně zamýšlel podat ústně, když měl zjevně k dispozici psací potřeby i potřebný čas. Ani žalobce na jednání tuto skutečnost nevysvětlil a pouze uvedl, že soudy mají postupovat podle zákona. Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem však slouží k ochraně práv žalobců, nikoliv k obecné kontrole zákonnosti postupu správního orgánu.
44. Žalovaný zásah z uvedených důvodů nedosahuje minimální intenzity potřebné pro to, aby se jednalo o nezákonný zásah dle § 82 s. ř. s. Žaloba proto není důvodná.
45. Nad rámec výše uvedeného považuje soud za vhodné uvést, že i pokud by zásah potřebné intenzity dosáhl, nebylo by možné žalobě vyhovět.
46. Žalobce se podanou žalobou domáhá, aby soud uložil žalovanému přijmout jeho ústní stížnost. Tedy, aby zakázal žalovanému pokračovat v porušování žalobcova práva a přikázal mu obnovit stav před zásahem (§ 87 odst. 2 s. ř. s.). Takového petitu je možné se domáhat pouze v případě, že nezákonný zásah trvá, nebo hrozí jeho opakování. V posuzované věci se jedná o jednorázový zásah s trvajícím důsledkem (podobně jako např. nevyhovění návrhu na výmaz poznámky z katastru nemovitostí – srov. rozsudek NSS ze 16. 7. 2020, čj. 1 As 335/2019-97, bod 15 a judikatura tam citovaná). Žalobě by proto bylo možné vyhovět pouze tehdy, pokud by hrozilo opakování zásahu.
47. Z žaloby ani provedených důkazů neplyne, že by opakování hrozilo. Žalobce v tomto směru ani nijak neargumentoval. Z provedených důkazů má soud naopak za prokázané, že předseda žalovaného si pochybení byl vědom a dal pokyn, aby příslušní zaměstnanci soudu byli poučeni o tom, jak se má v případě podání ústní stížnosti postupovat. Nehrozí tudíž, že by se žalobcem namítaný zásah mohl opakovat.

6. Závěr

48. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ač totiž žalovaný při jednání vůči žalobci pochybil tím, že mu neumožnil podat ústně stížnost, nedosahuje toto pochybení takové intenzity, aby představovalo nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. Navíc ani nehrozí opakování zásahu. Soud proto žalobu výrokem I. zamítl postupem dle § 87 odst. 3 s. ř. s.
49. O nákladech řízení soud rozhodl výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný byl ve věci úspěšný, nicméně mu nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. února 2024

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu